

Sygn. akt IV CSK 42/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa L. I. i B. I.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 września 2014 r. pozwany P. S.A. w W. na uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołał występowanie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na ustaleniu, czy określony w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 213, poz. 392) katalog następstw szkody spowodowanej ruchem pojazdu mechanicznego obejmuje naruszenie dóbr osobistych oraz czy więzi rodzinne łączące rodziców i syna stanowią dobra osobiste podlegające ochronie na podstawie art. 448 k.c.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli skarżący wskaże i uzasadni wystąpienie (przynajmniej) jednej z przyczyn kasacyjnych wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W wypadku powołania się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest przedstawienie problemu prawnego na tle oznaczonych przepisów oraz zaprezentowanie rozbieżnych ocen prawnych, świadczących o poważnych trudnościach w rozwiązaniu sformułowanego zagadnienia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Wbrew twierdzeniu skarżącego, wymienione przezeń kwestie obecnie nie budzą poważnych wątpliwości, znalazły bowiem rozstrzygnięcie w ustabilizowanym i jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W uchwałach z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10 (OSNC-ZD, nr B, poz. 42) i z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 32/11 (OSNC 2012, nr 1, poz. 10) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że szczególna więź rodzinna łącząca ze zmarłym członków jego rodziny jest dobrem osobistym w rozumieniu art. 448 k.c. Stanowisko to zostało podtrzymane w późniejszej judykaturze Sądu Najwyższego.

Druga kwestia podniesiona przez skarżącego znalazła bezpośrednie rozstrzygnięcie w uchwałach Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2012 r., III CZP

67/12 (OSNC 2013, nr 4, poz. 45) i z dnia 20 grudnia 2012 r., III CZP 93/12 (OSNC 2013, nr 7-8, poz. 84), z których wynika, że regulacje prawne dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w tym przepis powołany przez skarżącego, nie wyłączały z zakresu ochrony ubezpieczeniowej zadośćuczynienia za krzywdę osoby, wobec której ubezpieczony ponosił odpowiedzialność na podstawie art. 448 k.c. Także i to stanowisko zostało przyjęte jako miarodajne w późniejszej judykaturze.

W tej sytuacji brak jest podstaw do uznania, by obecnie powołane przez skarżącego kwestie wywoływały poważne wątpliwości i wymagały kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego. Z tych względów nie było podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi powołana przez skarżącego przyczyna kasacyjna, co uzasadniało odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego, w związku ze złożoną przez powodów odpowiedzią na skargę, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.